

HÄNDELSEN

På morgonen den xx-xx-xx utbröt en brand i en lägenhet på ungdomsanstalten X. En vårdare satt i ett samlingsrum när han hörde plötsligt hörde ett dörrlarm (lägenheterna är larmade så att personalen hör när de öppnas). När han gick ut i trapphuset utlöste även det automatiska brandlarmet. Han såg då genom dörren in i ett annat samlingsrum att en av de boende var ute ur sin lägenhet. Han såg även rök i samlingsrummet. Samtidigt såg han den andre boende komma ut från sin lägenhet. Han fick egentligen inte gå in ensam, men när brandlarmet gick öppnade han dörren och frågade vad de hade gjort. Dörren till rummet där det brann var då stängd, och han vände tillbaka till ett personalrum för att hämta en handbrandsläckare. Då han kom ut i trapphuset igen kom en kollega upp - ca 40-60 sekunder efter att dörrlarmet löst ut. Han gav då handbrandsläckaren till kollegan och gick in och tog ut de båda boende. Kollegan, som också är deltidbrandman, tog handbrandsläckaren för att göra ett släckförsök. Han avbröt dock släckförsöket med skumsläckaren strax efter att han öppnat dörren, eftersom han inte såg någon effekt och på grund av att tät brandrök trängde ut i rummet.

LARM TILL RÄDDNINGSTJÄNSTEN

Räddningstjänsten larmades via det automatiska brandlarmet kl 01:57 och anlände kl 02:07, alltså 10 minuter efter larmet.

RÄDDNINGSTJÄNSTENS ÅTGÄRDER

Personalen mötte upp utanför och visade vägen in, samt beskrev var rummet var beläget. Räddningsledaren bedömde att denna brand skulle gå att angripa utan större problem. När rökdykarna går in på andra våningen via en utvändigt spiraltrappa tränger rök ut. Väl inne i samlingsrummet kommer de till lägenhetsdörren, som är stängd. De öppnade dörren och fann att det fortfarande brann och att det var ganska hett i rummet. Röken var mycket kraftig och det fanns över huvud taget ingen sikt. När man närmade sig sängen kände man att temperaturen ökade och på sängens ovansida var hettan så stark att man brände sig genom handskarna när man kom nära. Ingen av rökdykarna kunde dock se några lågor, sannolikt på grund av den täta röken. Man duschade på vatten på sängen och tog sedan ut skrivbord och säng, varefter man lämpade ut övrigt material i lägenheten och ventilerade ut röken. Man sög också upp en del släckvatten med vattendammsugare. Eftersom detta var en statlig institution hade verksamheten inte någon försäkring. Detta innebär i sin tur att akut restvärdesräddning med ersättning från larmtjänst inte var möjlig. Kraven för detta är nämligen att det skall vara rimligt att tro att det finns en försäkring.

BRANDORSAK OCH FÖRLOPP

De boende skall inte ha tillgång till tändstickor eller cigarettändare. Trots detta hade personen i lägenheten lyckats att anlägga en brand i sin säng. Branden var dessutom den andra på mycket kort tid. Det saknas enligt polisens tekniker naturliga tändkällor området intill brandhärden, och det finns anledning att tro att branden anlagts med avsikt genom att kortsoluta ledarna på en takarmatur. På så sätt har en liten eld kunnat startas och sedan har den använts för att antända bäddmadrassen på sängen. Det visade sig också att den boende hade trätt en strumpa över rökdetektorn i lägenheten. Detta har inneburit en fördröjning av larmet. Normalt sett löser erfarenhetsmässigt en rökdetektor i ett så litet rum ut inom ca 1 minut efter brandstart. I det här fallet tyder allt på att branden fått växa till och att mannen i lägenheten inte öppnat dörren förrän i ett senare stadium, kanske 2-4 minuter efter brandstart. Att rökdetektorn täcktes över ledde i sig till att mer rök kunde bildas och samlas i lägenheten innan larmet löste ut, vilket ledde till att större mängder giftig brandrök trängde ut i samlingsrummet. Eftersom samlingslokalen var ett gemensamt utrymme, och samtidigt den enda vägen ut från lägenheterna har

därmed också risk för människors liv och hälsa förelegat.